

UDHËZIM
Nr. 39, datë 5.8.2013

PËR PËRPUNIMIN E TË DHËNAVE PERSONALE NË REGJISTRAT PUBLIKË

Në mbështetje të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 31 të ligjit nr. 9887, datë 10.3.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Qëllimi i këtij udhëzimi është përcaktimi i rregullave të detyrueshme për zbatim nga institucionet publike në lidhje me mbledhjen, përpunimin dhe publikimin e të dhënave personale që përmbajnë regjistrat publikë.

2. Ky udhëzim i drejtohet dhe është i detyrueshëm për zbatim nga të gjitha institucionet publike, të cilat në bazë të një akti ligjor ose nënligjor administrojnë dhe bëjnë publike të dhëna personale që përmbahen në një regjistër publik.

3. Në përputhje me ligjin për mbrojtjen e të dhënave personale dhe qëllimin e këtij udhëzimi termat e mëposhtëm do të kenë kuptimin si vijon:

a) “Regjistër publik” është çdo regjistër, listë apo bazë të dhënash personale që mbahet nga kontrolluesi, publikohet në bazë të një akti ligjor ose nënligjor dhe është i hapur ndaj publikut për marrjen e informacionit që përmban;

b) “Institucion publik” është kontrolluesi, i cili në bazë të një akti ligjor ose nënligjor, përcakton qëllimet dhe mënyrat e përpunimit të të dhënave personale të mbledhura në kuadër të një regjistri publik.

4. Regjistrat publikë ndahen në:

a) Regjistra që përmbajnë të dhëna personale të natyrës sociale, si: regjistri i lindjeve, regjistri i martesave, regjistri i vdekjeve, regjistri i fitimit të shtetësisë, regjistra me rezultate konkurrimesh;

b) Regjistra që përmbajnë të dhëna personale të natyrës politike, si: lista e zgjedhësve, lista e personave që përfitojnë nga amnistia/falja;

c) Regjistra që përmbajnë të dhëna personale të natyrës financiare, si: titujt e pronësisë, kartelat e pronës, të dhëna nga skema e përfitimit nga sigurimet shoqërore, listën e personave që kualifikohen/përfitojnë nga legalizimi, të dhëna bankare.

5. Lista mbi llojet e regjistrave të përmendura në pikën 4, nuk është shteruese dhe subjekt i këtij udhëzimi do të jenë të gjitha llojet e regjistrave që përmbushin kriteret e përkufizimit të termit të paraqitur në pikën 3 germa “a”.

6. Çdo institucion publik, gjatë administrimit të regjistrit, nuk duhet të kryejë veprime ose të përfshihet në praktika që mund të vijnë në kundërshtim me parimet e përpunimit të të dhënave personale dhe me qëllimin fillestar për të cilin është bërë mbledhja e tyre, në lidhje me të dhënat që ata mbledhin, përpunojnë, përhapin apo transferojnë nga ky regjistër.

7. Të dhënat personale që përmbajnë regjistrat publikë duhet të përdoren sipas qëllimit fillestar për të cilin janë mbledhur dhe nuk duhet të renditen ose kombinohen me të dhëna personale që përmbahen në një tjetër regjistër publik, me qëllimin e bërjes së disponueshme të një informacioni që nuk mund të merret drejtpërdrejt nga ky regjistër.

8. Bërja publike e të dhënave nga regjistrat publikë dhe qëllimi i mbledhjes duhet të jetë i parashikuar shprehimisht në ligjin ose aktin nënligjor të veprimtarisë së kontrolluesit dhe informacioni që bëhet i aksesueshëm për publikun duhet të jetë në përputhje me qëllimin fillestar për të cilin janë mbledhur të dhënat personale.

9. Në rastet kur ligji ose akti nënligjor nuk shprehet për qëllimin e mbledhjes së të dhënave dhe përfshirjen në regjistrat publikë, por shprehet vetëm për detyrimin e bërjes publike të këtij informacioni është detyrë e kontrolluesve që në frymën e ligjit të vlerësojnë se cila pjesë e informacionit që përmbajnë këta regjistra duhet të bëhet publike në përputhje me qëllimin.

10. Në rastet kur ligji ose akti nënligjor nuk shprehet për mënyrën, mjetet dhe format e bërjes

publike të të dhënave personale nga regjistri publik ose e lë këtë në diskrecion të institucionit publik, duhet zgjedhur mënyra më e përshtatshme e publikimit, për të shmangur komunikimin te palët e treta, që nuk kanë interes të drejtpërdrejtë me informacionin që përmban ky regjistër.

11. Të dhënat personale që përmban një regjistër publik nuk duhet të bëhen të disponueshme për publikun nëpërmjet mjeteve elektronike apo internetit, përveç rastit kur bërja publike në këtë mënyrë është e parashikuar në mënyrë të shprehur në ligjin ose aktin nënligjor specifik.

12. Gjatë fazës së mbledhjes së informacionit drejtpërdrejt nga subjektet e të dhënave personale për qëllime të përfshirjes rishtas në një regjistër publik, institucioni publik duhet të sigurohet që subjekteve t'u bëhet e qartë që informacioni i mbledhur do të përfshihet në një regjistër, i cili do të jetë i hapur për publikun.

12.1 Informimi që mbledhja e këtyre të dhënave do të përfshihet në një regjistër të hapur për publikun në bazë të detyrimit ligjor specifik duhet të përmbajë informimin e subjekteve në lidhje me seksionin e ligjit ose aktin nënligjor specifik, qëllimin e mbledhjes, bërjes publike dhe informacion mbi pasojat e parashikuara nëse ky informacion nuk mblidhet.

13. Koha e bërjes publike të të dhënave në regjistrin publik duhet të jetë e limituar, përveç rasteve kur vetë ligji parashikon publikimin e tyre për një afat të pacaktuar. Në rastet e tjera, informacioni duhet të jetë publik për aq sa është i nevojshëm informimi i publikut në lidhje me informacionin që përmbajnë këta regjistra në përputhje me qëllimin.

13.1 Në ato raste, kur ligji nuk shprehet për kohën e bërjes publike të të dhënave që përmban një regjistër, atëherë është detyrë e kontrolluesit që të vlerësojë kohën e nevojshme për të lënë informacionin të hapur ndaj publikut. Kjo kohë nuk mund të jetë për një afat të pacaktuar.

14. Institucioni publik duhet të marrë masa për të shmangur komunikimin te palët e treta të të dhënave personale, të cilat janë të përfshira në një regjistër publik dhe që kanë të bëjnë me të dhënat personale të subjekteve të të dhënave, privatësia apo konfidencialiteti i të cilave mund të cenohet në mënyrë të veçantë.

15. Institucioni publik merr masa organizative dhe teknike të përshtatshme për të mbrojtur të dhënat personale të përfshira në një regjistër publik, në përputhje me udhëzimet e miratuara nga Komisioneri nr. 21, datë 24.9.2012 “Për përcaktimin e rregullave për ruajtjen e sigurisë së të dhënave personale të përpunuara nga kontrolluesit e mëdhenj”, të ndryshuar, dhe udhëzimin nr. 22, datë 24.9.2012 “Për përcaktimin e rregullave për ruajtjen e sigurisë së të dhënave personale të përpunuara nga kontrolluesit e vegjël”, të ndryshuar.

16. Moszbatimi i kërkesave të këtij udhëzimi nga institucioni publik përbën shkelje të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale” dhe dënohet sipas nenit 39 të tij.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERE
Flora Çabej (Pogaçe)